

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 136/17
U Luxembourggu 20. prosinca 2017.

Presuda u predmetu C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

Usluga povezivanja s vozačima koji se prijevozom ne bave profesionalno koju pruža Uber pripada uslugama u području prometa

Države članice stoga mogu uređivati uvjete pružanja te usluge

Elektronička platforma Uber putem aplikacije za pametni telefon pruža naplatnu uslugu povezivanja vozača koji se prijevozom ne bave profesionalno i koji se koriste vlastitim vozilom i osoba koje traže gradski prijevoz.

Godine 2014. profesionalna organizacija vozača taksija u gradu Barceloni (Španjolska) podnijela je tužbu Juzgadu de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Trgovački sud br. 3 u Barceloni, Španjolska) radi utvrđenja da djelatnosti Uber Systemsa Spain, društva povezanog s društvom Uber Technologies (u daljnjem tekstu zajedno: Uber), predstavljaju zavaravajuće prakse i nepošteno tržišno natjecanje. Naime, ni Uber Systems Spain ni vozači dotičnih vozila koji se prijevozom ne bave profesionalno ne raspolažu dozvolama ni dopuštenjima predviđenima Uredbom o uslugama taksija aglomeracije Barcelone. Kako bi provjerio mogu li se Uberove prakse kvalificirati kao nepoštene i mogu li povrijediti španjolska pravila o tržišnom natjecanju, Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona smatra da je nužno provjeriti mora li Uber raspolagati prethodnim upravnim ovlaštenjem. U tu svrhu smatra da je nužno utvrditi trebaju li se usluge koje to društvo pruža smatrati uslugama prijevoza, uslugama svojstvenima informacijskom društvu ili kombinacijom tih dviju vrsta usluga. Naime, o danoj kvalifikaciji ovisi mogućnost da se Uberu naloži obveza raspolaganja prethodnim upravnim ovlaštenjem. Točnije, ako je usluga koju Uber pruža obuhvaćena Direktivom o uslugama na unutarnjem tržištu¹ ili Direktivom o elektroničkoj trgovini², Uberove prakse ne mogu se smatrati nepoštenima.

Svojom današnjom presudom Sud je presudio da uslugu posredovanja poput one u glavnom postupku – koja se sastoji od povezivanja uz naknadu putem aplikacije za pametni telefon vozača koji se prijevozom ne bave profesionalno i koji se koriste vlastitim vozilom i osoba koje traže gradski prijevoz – treba smatrati neodvojivo povezanom s uslugom prijevoza i stoga obuhvaćenom kvalifikacijom „usluga u području prometa” u smislu prava Unije. Prema tome, takva usluga mora općenito biti isključena iz područja primjene slobode pružanja usluga, Direktive o uslugama na unutarnjem tržištu i Direktive o elektroničkoj trgovini.

Proizlazi da je u aktualnom stanju prava Unije na državama članicama uređivanje uvjeta pružanja takvih usluga, poštujući opća pravila UFEU-a.

¹ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

² Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.). U svrhu definiranja pojma „usluge informacijskog društva”, Direktiva 2000/31/EZ upućuje na Direktivu 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.), kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998. (SL 1998., L 217, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 55., str. 11.).

Sud ponajprije smatra da se **usluga koju pruža Uber ne sastoji samo od usluge posredovanja** koju čini povezivanje putem aplikacije za pametni telefon vozača koji se prijevozom ne bavi profesionalno i koji se koristi svojim vlastitim vozilom i osobe koja traži gradski prijevoz. Naime, u takvoj situaciji pružatelj te usluge posredovanja istodobno nudi usluge gradskog prijevoza, koje čini dostupnima osobito putem informatičkih alata i čije općenito funkcioniranje organizira u korist osoba koje se žele koristiti tom ponudom u svrhe gradskog prijevoza. Sud u tom pogledu ističe da je aplikacija koju na raspolaganje stavlja Uber nužna kako za vozače tako i za osobe koje traže gradski prijevoz. On također ističe da Uber ima odlučujući utjecaj i na uvjete pod kojima vozači pružaju uslugu.

Stoga Sud ocjenjuje da **treba smatrati da ta usluga posredovanja čini sastavni dio ukupne usluge čiji je glavni element usluga prijevoza i da se stoga ne može kvalificirati kao „usluga informacijskog društva”, nego kao „usluga na području prijevoza”.**

Sud proglašava da se, posljedično, Direktiva o elektroničkoj trgovini ne primjenjuje na takvu uslugu, koja je također isključena iz područja primjene Direktive o uslugama na unutarnjem tržištu. Zbog istog razloga predmetna usluga općenito nije obuhvaćena slobodom pružanja usluga, nego zajedničkom prometnom politikom. Međutim, usluge gradskog prijevoza koje nisu javne kao i usluge koje su s njima neodvojivo povezane, poput usluge posredovanja koju pruža Uber, nisu dovele do donošenja pravila na temelju te politike.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106